

[POTARCIE *sb n*

A pl potarcia.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

W tłumaczeniu łac. „contritio”, biorącym za podstawę etymologię tego wyrazu [czyje]: Vzdrowię potharcia ich [Sanabo contritiones eorum]/ będę ie dobrowolnie miłował: bo fie odwróciłá popędliwość moiá od nich. Leop Os 14/5 (Linde).

Cf **POTRZEĆ**

KW